

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 15, 2018

Nummer 15, 2018

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:6720](#) 16-07-2018

Sittard-Geleen/omgevingsvergunning

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:6547](#) 12-07-2018

Landgraaf/handhaving

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:5187](#) 22-06-2018

Velsen/omgevingsvergunning

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2443](#) 18-07-2018

Heerlen/omgevingsvergunning uitbreiden gezondheidscentrum

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2338](#) 11-07-2018

Leeuwarden/bestemmingsplan 'Leeuwarden - Partiële herziening Plan voor de zon'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2225](#) 04-07-2018

Provincie Groningen/omgevingsvergunning windpark

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2125](#) 27-06-2018

Heemskerk/weigering omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:2137](#) 27-06-2018

Dordrecht/bestemmingsplan 'Chw bestemmingsplan Dordtse Kil IV'

RECHTSPRAAK

Sittard-Geleen/omgevingsvergunning

Tijdelijke omgevingsvergunning evenemententerrein. Kruimelgevallenregeling. Termijn tien jaar. Herziening bestemmingsplannen en tijdelijkheid. Onaanvaardbaarheid geluidhinder.

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend voor het tijdelijk gebruiken van gronden als evenemententerrein. De maximale termijn van tien jaar die is gesteld in onderdeel 11 vangt pas aan met de verlening van de tijdelijke omgevingsvergunning en niet vanaf de datum van het illegale gebruik. Omdat niet eerder een tijdelijke omgevingsvergunning is verleend voor het strijdige gebruik, is de termijn van tien jaar niet eerder aangevangen. Verweerder was daarom bevoegd om toepassing te geven aan de kruimelgevallenregeling. Dat de raad voornemens is om met een partiële herziening van de geldende bestemmingsplannen het gebied te bestemmen als evenemententerrein, doet aan de tijdelijkheid van de omgevingsvergunning niet af. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 29 november 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3276, heeft overwogen is – anders dan het geval was onder het regime van artikel 5.18, eerste lid, van het Bor zoals dat gold tot 1 november 2014 – voor de toepasselijkheid van artikel 4, onderdeel 11, van bijlage II van het Bor niet vereist dat sprake is van een tijdelijke behoefte. Dat er langer behoefte zal bestaan om het terrein voor het houden van evenementen te gebruiken, is daarom niet van belang voor de beoordeling van de vraag of verweerder met toepassing van artikel 4, onderdeel 11 van bijlage II van het Bor omgevingsvergunning heeft kunnen verlenen voor de duur van 60 maanden. Die bevoegdheid bestaat ook als de raad daarna overgaat tot het bestemmen van het terrein als evenemententerrein. In de nota van Toelichting (Stb. 2014, 333, p. 25) bij de wijziging van het Bor is expliciet de mogelijkheid vermeld dat een planologisch strijdig gebruik, waarvoor tijdelijk een omgevingsvergunning is verleend, vervolgens wordt ingepast in een bestemmingsplan en daarmee permanent toelaatbaar wordt. In dat geval wordt het gebruik door het nieuwe bestemmingsplan bestreken en vervalt de vergunningplicht als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c, van de Wabo.

Aangezien geen sprake is van een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, eerste en derde lid, van

de Wet milieubeheer, is geen sprake van vergunningplicht als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e, van de Wabo en is ook geen (geluid)normering van toepassing op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer. In die regelingen kan geen normstelling worden gevonden. In onder meer de ISO-Recommendation R-1996 en de Nota Limburg worden op basis van wetenschappelijk onderzoek wel aanbevelingen gedaan ten aanzien van de aanbevolen waarden voor ruimten waarin mensen verblijven en over de mate van hinderlijkheid van geluid bij overschrijding van een referentiegeluidniveau. Zoals de Afdeling in de uitspraken van 5 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:6440 en 11 mei 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1245 heeft overwogen valt op basis van die wetenschappelijke studies niet op objectieve gronden vast te stellen wanneer een omwonende onduidbare hinder van activiteiten die geluidsoverlast veroorzaken, ondervindt. Het oordeel of de door de evenementen veroorzaakte (geluid)hinder onaanvaardbaar is, is afhankelijk van de vraag of verweerder aan de belangen die zijn gediend met de activiteiten die dit geluid veroorzaken, redelijkerwijs doorslaggevend gewicht heeft kunnen toekennen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 16-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:6720

Zaaknummer: AWB/ROE 17/2364, 17/2581, 17/2638, 17/2582 en 17/2566

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel c Wabo, 2.12 lid 1 onderdeel a onder 2° Wabo en 4 onderdeel 11 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Landgraaf/handhaving

Handhavingsverzoek. In persoon of namens eiseres? Belanghebbende. Marktsegment.

Een redelijke lezing van het handhavingsverzoek leidt tot de conclusie dat het verzoek is ingediend namens eiseres, door tussenkomst van haar directeur. Hierbij acht de rechtbank van belang dat de indiener van het verzoek is 'gevestigd' te Heerlen. Dit wijst in de richting van een bedrijf, omdat in het normale spraakgebruik over een natuurlijk persoon niet wordt gezegd dat hij gevestigd is op een bepaalde plaats. Daar komt nog bij dat uit de inhoud en context van het verzoek volgt dat het is ingediend namens het bedrijf, omdat het gaat om concurrentiebelangen van bedrijven. Ten slotte acht de rechtbank van belang dat het aanvankelijk (kennelijk) evident was dat het verzoek was ingediend door eiseres. Pas nadat in de bezwaarfase op een andere interpretatie van het verzoek was gewezen, heeft het college het standpunt ingenomen dat het verzoek niet moet worden opgevat als zijnde ingediend namens eiseres.

Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, bijvoorbeeld de uitspraak van 20 mei 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:1585) kan een concurrent, wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit, als belanghebbende bij dit besluit worden aangemerkt. Dit is slechts het geval indien de betreffende ondernemer in hetzelfde marktsegment en binnen hetzelfde verzorgingsgebied werkzaam is. De rechtbank is van oordeel dat eiseres en derde-belanghebbende niet in hetzelfde marktsegment werkzaam zijn. Eiseres is een groothandel in bovenkleding en in- en verkoop van feestkleding. Derde-belanghebbende richt zich op detailhandel in tuin- en agri-hoofdassortiment. Derde-belanghebbende heeft een ondergeschikt nevenassortiment, waarvan de verkoop van carnavalskleding onderdeel is. Anders dan voor eiseres is de verkoop van carnavalskleding dus niet de kernactiviteit van derde-belanghebbende. Eiseres verkoopt verder het gehele jaar door dergelijke kleding en derde-belanghebbende slechts een beperkte periode van het jaar. Voorts verkoopt derde-belanghebbende carnavalskleding in het goedkopere segment en eisers verkoopt tevens duurdere en kwalitatief betere carnavalskleding. Ten slotte is geen sprake van de verkoop van exact dezelfde artikelen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 12-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:6547

Zaaknummer: AWB 17/3819

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb en 1:3 lid 3 Awb

RECHTSPRAAK

Velsen/omgevingsvergunning

Tussenbeslissing op bezwaar. Besluit in de zin van artikel 6:3 Awb.

In het primaire besluit heeft verweerder besloten de aanvraag om omgevingsvergunning niet in behandeling te nemen in verband met het ontbreken van gegevens. Vervolgens heeft verweerder een tussenbeslissing genomen op het door eiser ingediende bezwaar. Met het in beroep bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. In dit geval is geen sprake van een beslissing ter voorbereiding van een besluit in de zin van artikel 6:3 van de Awb. Verweerder concludeert in de door hem geduide tussenbeslissing dat het primaire besluit onjuist is, herroept het primaire besluit en geeft aan dat een nieuwe beslissing moet worden genomen op basis van stukken die eiser nog moet aanleveren. Een dergelijke ‘tussenbeslissing’ kan niet worden aangemerkt

als een beslissing ter voorbereiding van een besluit. Met de door verweerder geduide tussenbeslissing is op het bezwaar van eiser beslist. Met het bestreden besluit is derhalve nogmaals op het bezwaar van eisers beslist. De rechtbank merkt het bestreden besluit aan als een ambtshalve vervanging van de door verweerder genomen tussenbeslissing. Verweerder heeft hiermee een gewijzigde beslissing op bezwaar genomen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 22-06-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:5187

Zaaknummer: HAA 18/1021

Wetsartikelen: 6:3 Awb

RECHTSPRAAK

Heerlen/omgevingsvergunning uitbreiden gezondheidscentrum

***Uitbreiding gezondheidscentrum. Parkeer- en verkeersoverlast.
Geluidhinder. Grenswaarden Activiteitenbesluit. VNG-brochure.***

Ook bij toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onder 2°, van de Wabo, geldt dat slechts omgevingsvergunning kan worden verleend als het aangevraagde project niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Die strijd doet zich onder meer voor als een goed woon- en leefklimaat als gevolg van het project niet is gewaarborgd of als op voorhand reden bestaat om aan te nemen dat het project niet uitvoerbaar is. Of het gezondheidscentrum met de bijbehorende parkeerplaatsen kan voldoen aan de geluidgrenswaarden uit het Activiteitenbesluit is zowel van belang voor de vraag of het project uitvoerbaar is als voor de vraag of een goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd. Bij die laatste vraag kan overigens niet worden volstaan met een toets aan de grenswaarden uit het Activiteitenbesluit. Ook geluid waarop die grenswaarden geen betrekking hebben, zoals het stemgeluid van bezoekers van het bij de inrichting behorende parkeerterrein, dient betrokken te worden bij de vraag of een goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd. Voorafgaand aan het nemen van het besluit tot verlening van de vergunning diende dan ook voldoende inzicht te bestaan in de door het gezondheidscentrum veroorzaakte geluidniveaus, zowel wat de geluidbronnen betreft waarop de geluidgrenswaarden uit het Activiteitenbesluit betrekking hebben als andere geluidbronnen.

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de regeling in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro niet van toepassing is. Uit artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht volgt dat slechts voor zover een omgevingsvergunning met toepassing van het bepaalde onder 3° van artikel 2.12, eerste lid, aanhef onderdeel a, van de Wabo wordt verleend, artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro van overeenkomstige toepassing is. Dat is hier niet het geval, nu hier omgevingsvergunning is verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef onderdeel a, onder 2°.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 18-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2443

Zaaknummer: 201701258/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo, 4 aanhef en onderdeel 9 Bijlage II Bor en 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Leeuwarden/bestemmingsplan 'Leeuwarden - Partiële herziening Plan voor de zon'

Het realiseren van zonne-energie- en zonnewarmteprojecten. Ontvankelijkheid. Bewonersparticipatie. Aansluiting op bestaand stedelijk gebied. Strijd met provinciale verordening. Omvang van de zonneparken. Lichthinder. Horizonvervuiling.

Een appellant woont in het buitengebied ten noordwesten van Wirdum. Zijn woning staat binnen het ontwikkelingsgebied Nieuw Stroomland. De Afdeling maakt uit het beroepschrift op dat het beroep ook is gericht tegen de mogelijkheden voor zonneparken in de gebieden met de aanduidingen 'wetgevingzone - ontwikkelingsgebied Zuidlanden', 'wetgevingzone - dorpsranden afwijkingsgebied t/m 150 m' en 'wetgevingzone - dorpsranden afwijkingsgebied vanaf 150 m'. De kortste afstanden van zijn perceel tot die gebieden bedragen ongeveer 750 m, 285 m en ruim 1100 m. Gelet op deze afstanden gaat de Afdeling ervan uit dat appellant, voor zover hij al zicht zal hebben op de zonneparken die het plan binnen deze gebieden mogelijk maakt, bij zijn woning niet rechtstreeks feitelijke gevolgen van enige betekenis ondervindt van de zonneparken in deze gebieden.

De Afdeling oordeelt dat de raad ten behoeve van de bewoners van het plangebied geen nadere regels over de bewonersparticipatie in het plan had hoeven opnemen. De Afdeling kan de raad volgen in zijn standpunt dat juridisering van de bewonersparticipatie niet wenselijk is. De plantoelichting biedt naar het oordeel van de Afdeling voldoende aanknopingspunten voor de invulling van de participatieverplichting. De raad heeft voor het gebied Nieuw Stroomland in redelijkheid een afstand van 150 m tot de woonkernen kunnen hanteren als grens voor de toepasselijkheid van de participatieverplichting.

De raad had al bij de vaststelling van het plan een afweging over de ruimtelijke aanvaardbaarheid moeten maken. De Afdeling leidt uit de stukken en het verhandelde ter zitting af dat de raad een maximale invulling van de mogelijkheden die de afwijkingsregels voor Nieuw Stroomland bieden niet ruimtelijk aanvaardbaar acht. Naar het oordeel van de Afdeling had de raad bij de vaststelling van het plan daarom nader moeten onderzoeken en

afwegen welke mogelijkheden voor zonneparken hij in het gebied Nieuw Stroomland nabij Wirdum en Wytgaard wel en niet planologisch aanvaardbaar acht. Naar aanleiding daarvan had de raad in de afwijkingsregels voor Nieuw Stroomland nadere voorwaarden moeten opnemen over de omvang van de zonneparken in relatie tot de locatie.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2338

Zaaknummer: 201702790/1/R3

Wetsartikelen: 7j Besluit uitvoering Chw en 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

Heemskerk/weigering omgevingsvergunning

Toetsing aan het recht zoals dat op het moment van het besluit op bezwaar geldt.

De rechtbank heeft onder verwijzing naar de jurisprudentie van de Afdeling overwogen dat de aanvraag van appellant weliswaar in overeenstemming was met het ten tijde van de indiening daarvan geldende bestemmingsplan ‘Heemskerkerduin en Noorddorp 2009’, maar dat ten tijde van die indiening al een ontwerp voor een nieuw bestemmingsplan ter inzage was gelegd waarmee de aanvraag in strijd was. Om die reden is volgens de rechtbank niet voldaan aan de voorwaarden voor het maken van een uitzondering op de hoofdregel dat het recht moet worden toegepast zoals dat geldt op het moment van het nemen van het besluit op bezwaar. De Afdeling stelt dat de jurisprudentie waar de rechtbank naar verwijst betrekking heeft op de situatie dat een bouwomgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo is aangevraagd. Anders dan waarvan de rechtbank en appellant uitgaan, mist deze jurisprudentie betekenis voor de thans aan de orde zijnde situatie, waarin de aanvraag geen betrekking heeft op een bouwomgevingsvergunning, maar enkel op een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c, van de Wabo.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2125

Zaaknummer: 201704207/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a en c Wabo en 7:11 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Dordrecht/bestemmingsplan 'Chw bestemmingsplan Dordtse Kil IV'

Bestemmingsplan verbrede reikwijdte. Bestaande geluidhinder. Ladder voor duurzame verstedelijking. Binnenplanse afwijkingsbevoegdheid. Actuele regionale behoefte. Kavelmaat. Concurrerend aanbod.

Nu de raad bij zijn belangenafweging voorbij is gegaan aan de al bestaande zeer hoge geluidbelasting op de woning, de hoge geluidbelasting op de tuin en de in de zienswijze naar voren gebrachte wens van appellant om geen woonbestemming meer toe te kennen aan het perceel, heeft de raad bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van het woon- en leefklimaat bij de woning niet alle relevante factoren betrokken. De raad heeft derhalve niet de conclusie mogen trekken dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

In het rapport van Ecorys is echter alleen ingegaan op de vraag naar restkavels van minder dan 1,5 ha voor logistiek en industrie en niet op het concurrerend aanbod aan dergelijke kavels elders in de regio Drechtsteden. De vraag en het aanbod zijn op dit punt niet tegen elkaar afgezet. Daarom is niet komen vast te staan dat het plan, voor zover het de afwijkingsbevoegdheden voor het toestaan van bedrijven met een bouwperceel van minder dan 1,5 ha betreft, voorziet in een actuele regionale behoefte. Het plan is op dit punt in strijd met artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro.

Het onderzoek van Ecorys bevat geen berekening van het concurrerend aanbod van kavels voor niet-logistieke bedrijven op bedrijventerreinen in de regio Drechtsteden. Ook zijn de vraag naar kavels voor niet-logistieke bedrijven en het aanbod in dat onderzoek niet tegen elkaar afgezet. Naar het oordeel van de Afdeling is dan ook niet komen vast te staan dat het plan, voor zover het de afwijkingsbevoegdheden voor het toelaten van niet-logistieke bedrijven betreft, voorziet in een actuele regionale behoefte. Het plan is ook op dit punt in strijd met artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 27-06-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2137

Zaaknummer: 201706342/1/R6

Wetsartikelen: 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Provincie Groningen/omgevingsvergunning windpark

Windpark. Elektriciteitswet. Geen verklaringen van bedenkingen door provinciale staten. Rechtsgevolgen in stand gelaten.

Voor een aantal gevallen waarin niet het college van burgemeester en wethouders, maar het college van gedeputeerde staten bevoegd gezag is, is in artikel 6.5, vierde lid, van het Bor onder meer bepaald dat in het eerste lid in plaats van 'gemeenteraad van de gemeente' wordt gelezen 'provinciale staten van de provincie'. Specifiek gaat het hier om de situatie die geregeld is in artikel 3.1, aanhef en onder b, van het Bor waarin gedeputeerde staten ten behoeve van de verwezenlijking van een project van provinciaal belang een omgevingsvergunning verlenen waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onderdeel a, onder 3°, van de Wabo wordt afgeweken van een bestemmingsplan of beheersverordening. Bij de verlening van de omgevingsvergunning voor windpark Oostpolder is namelijk met toepassing van dat laatste artikelonderdeel afgeweken van de ter plaatse geldende bestemmingsplannen. Dit betekent dat een verklaring van geen bedenkingen van provinciale staten vereist was.

De rechtsgevolgen blijven in stand omdat, gelet op de omstandigheden van het geval, niet aannemelijk is dat indien aan provinciale staten een verklaring van geen bedenkingen was gevraagd en deze verklaring in ontwerp voor zienswijzen ter inzage zou zijn gelegd, die ertoe zouden hebben geleid dat de verklaring van geen bedenkingen niet zou zijn verleend.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-07-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:2225

Zaaknummer: 201709407/1/R6

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel a, c en e Wabo, 2.2 Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 3° Wabo, 2.27 lid 1 Wabo, 3.1 aanhef en onderdeel b Bor, 6.5 lid 1 Bor, 9d t/m 9f Elektriciteitswet 1998 en 1 Uitvoeringsbesluit rijkscoördinatieregeling energie-infrastructuurprojecten